

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

A qui convé anticipar les eleccions?

El país no necessita saltimbanquis, sinó gent seriosa i responsable

A Andorra hem entrat en un temps de preguntes. Les recents declaracions del cap de Govern, conjuminades amb el comiat que va semblar anunciar en el darrer debat d'orientació política del Govern, el passat mes de setembre, ens porten cap a la màxima incertesa.

He parlat amb força gent les darreres setmanes i es palpa i s'escolta la gran dificultat d'empresaris, professionals, treballadors assalariats i joves estudiants per entendre el que està passant.

Dificultat que va acompanyada d'una inquietud davant la confusió sobre els possibles camins que s'han de seguir i les accions que s'han d'emprendre per redreçar el país.

Dificultat i inquietud que s'asseuen en una convicció: els sis anys i escaig de governs encapçalats per Toni Martí no han pas permès millorar la situació econòmica ni encarar amb nova força els reptes i les incògnites que es plantegen pel futur del país i de les noves generacions d'andorrans.

La inversió estrangera, és una constatació general, ha estat un miratge, una enganyifa i, en tot cas, un fracàs. La generació d'esperança, artificialment inflada per la comunicació cloroform, ha portat a una gran decepció generalitzada.

Han arribat poques inversions serioses i a bona part els han estat marejant amb tràmits burocràtics fins a fer-los avorrir. En lloc d'acompanyament hi ha hagut abandonament.

La negociació de l'acord d'associació amb la Unió Europea no ha estat pensada ni preparada com calia.

El sector financer que des del 2010 s'havia d'adaptar ràpidament, amb gran esforç i molta dedicació, a les noves normes internacionals de transparència en l'activitat financera no passa pas, no cal insistir-hi, per un bon moment. Baixada dels dipòsits, contenció dels beneficis i jubilacions anticipades del personal són a

Políticament Martí no ha aportat ni produït res; ha maltractat la Constitució i prou

l'ordre del dia. Amb la perspectiva que la davallada no s'aturi pas l'any vinent.

I el comerç observa amb preocupació l'orientació *low cost* del govern de DA i les conseqüències que pot tenir per a les importacions –i doncs per a la imposició indirecta– una brusca modificació del tractament duaner del tabac.

Enfrontar-se a la realitat i acceptar-la no vol pas dir aprovar-la. El que convé fer és entendre molt bé què està succeint a dins i a fora del nostre camp visual.

A quines tendències econòmiques hem de parar atenció? Quins punts forts d'avui poden ser les nostres vulnerabilitats de demà?

Toni Martí només està pro-

cupat per les properes eleccions. Rumia com guanyar-les i surt a pescar i a furgar en les divisions de l'oposició, i quan li convé les atia i provoca amb les seves matusseres maniobres de saltimbanqui.

Convocarà eleccions un any abans d'hora únicament per maniobrar políticament. Ho fa perquè el judici BPA al Tribunal de Corts pot capgirar-li el relat. Ho fa, també, perquè pensa que com més trigui a convocar-les més quedarà en evidència el fracàs econòmic dels seus dos mandats i ho fa, finalment, per escapar-se de la mala interlocució amb la Unió Europea que deixa Andorra a terra.

Anticipant les eleccions generals no poden amagar una realitat: en aquests sis anys Toni Martí no ha aportat, no ha produït, ni teoritzat, res políticament. Només ha maltractat, això sí, tant com ha pogut la Constitució.

Les seves propostes econòmiques s'han limitat a una purga en algunes branques de les finances públiques sense fer res de positiu davant la revolució informàtica i digital, l'emprenedoria o la feina de futur dels joves.

El país no necessita saltimbanquis, sinó gent seriosa i responsable.

La convocatòria anticipada d'eleccions s'ha de llegir en clau tacticista. Toni Martí sap que si esgota la legislatura DA pot trobar-se enfront una alternativa amb un projecte comú, àmpliament majoritari, transversal i inclusiu.